

50 χρόνια από την κατάρρευση της Χούντας

Αγώνας για την ανατροπή του σύγχρονου κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού –
Για μια εργατική μεταπολίτευση

Ανακοίνωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Συμπληρώθηκαν **50 χρόνια από την κατάρρευση της Χούντας** που επέβαλε το αμερικανοκίνητο στρατιωτικό πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967 σε συνεργασία με την άρχουσα τάξη της Ελλάδας και το στρατό. Σύσσωμη η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία γιορτάζει στις 24 Ιουλίου, επέτειο της ορκωμοσίας του Καραμανλή, ως εγγυητή του Ατλαντισμού και της **συνέχειας της αστικής εξουσίας** στη χώρα. Υποκριτικά και προκλητικά, καθώς καθημερινά συρρικνώνουν τις ελευθερίες και τα δικαιώματα του λαού δίνοντας ρεσιτάλ καταστολής και αυταρχισμού.

Η εφτάχρονη δικτατορία επιβλήθηκε από την **άρχουσα τάξη και τις ΗΠΑ-ΝΑΤΟ** για να ανακοπεί η ορμή ενός ρωμαλέου λαϊκού και εργατικού κινήματος, που με την εξέγερση των Ιουλιανών δημιούργησε πολιτική κρίση στο μετεμφυλιακό καθεστώς και με τη νεολαία στην πρώτη γραμμή έφερε μια πραγματική άνοιξη ελευθερίας και πολιτισμού. **Επιβλήθηκε για να σωθεί το καθεστώς** της ανελευθερίας και του αντικομμουνισμού και τα συμφέροντα

του κεφαλαίου που στήριζε, και για να εξασφαλιστεί από τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και των συμμάχων του η σταθερότητα της Νοτιοανατολικής Πτέρυγας του ΝΑΤΟ, σε μια εποχή Ψυχρού Πολέμου, κοινωνικών «εκρήξεων» που αμφισβητούσαν την παντοδυναμία του καπιταλισμού, έντονων διεθνών αντιθέσεων, και ειδικά στον περιοχή μας, προετοιμασίας του πολέμου των «Έξι ημερών», καταστολής των τάσεων ανεξαρτησίας της Κύπρου.

Η Χούντα έθεσε σε απόλυτη προτεραιότητα τα συμφέροντα των βιομηχάνων, εφοπλιστών, τραπεζών, απαγορεύοντας κάθε συνδικαλιστική αντίσταση. Επιβίωσε με την κατάργηση όλων των δημοκρατικών ελευθεριών και των πολιτικών δικαιωμάτων, την κρατική τρομοκρατία της ασφάλειας και της ΕΣΑ, τις φυλακές, τα βασανιστήρια, τις εξορίες, τις δολοφονίες. Επέβαλε τη λογοκρισία και την πιο χυδαία μορφή προπαγάνδας, φέρνοντας ένα πολιτιστικό σκοτάδι. Τα σκάνδαλα και η λεηλασία του δημόσιου και φυσικού πλούτου, η εξαγορά και το βόλεμα έγιναν ο κανόνας. Καταστροφικές ήταν οι οικονομικές συνέπειες για τον λαό, όταν το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο είδε τα κέρδη του να απογειώνονται.

Αποτελεί χουντικό μύθο η **αποδοχή** της δικτατορίας από τον λαό. Όσο οι εργαζόμενοι ξεπερνούσαν το πρώτο «πάγωμα» δυνάμωνε η αντιδικτατορική πάλη. Κορυφαίες στιγμές ήταν η **εξέγερση του Πολυτεχνείου και της Νομικής το 1973 που κλόνισαν** βαθιά τη Χούντα. Καθώς δε το τέλος πλησίαζε, η Χούντα προχώρησε στο έγκλημα του πραξικοπήματος στην Κύπρο. Ο εθνικισμός σε Ελλάδα και Τουρκία, με την επικύρωση του ιμπεριαλισμού ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, σκόπευε να μοιράσει την Κύπρο με τη λεγόμενη «διπλή ένωση», δηλαδή τη διχοτόμηση του νησιού που παράλληλα θα διασφάλιζε ότι η Κύπρος θα ήταν νατοϊκή. Τελικά η τουρκική εισβολή και κατοχή του 40% του νησιού επιτάχυναν την πορεία κατάρρευσης της Χούντας.

Η άρχουσα τάξη όχι μόνο έφερε και στήριξε την χούντα, αλλά και την περίοδο της μεταπολίτευσης μέσω (αρχικά) των κυβερνήσεων της ΝΔ, έδωσε τα πάντα για να ακρωτηριαστούν οι λαϊκές διεκδικήσεις και τα δικαιώματα, με αντιδραστικούς νόμους (όπως ο 330 και ο 815) με ατέλειωτη βία και καταστολή (απολύσεις χιλιάδων συνδικαλιστών, δολοφονίες Κουμή-Κανελλοπούλου κλπ.). Ήταν οι θυελλώδεις αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας, ο εργοστασιακός συνδικαλισμός, οι ριζοσπαστικές τάσεις της νεολαίας στους οποίους οφείλονται οι δημοκρατικές κατακτήσεις και τα δικαιώματα και όχι στην άρχουσα τάξη και το πολιτικό της σύστημα. Ήταν ακόμη οι μεγάλοι αντιιμπεριαλιστικοί αγώνες της μεταπολιτευτικής περιόδου που κράτησαν ζωντανή την αντίθεση στο ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ και την (τότε) ΕΟΚ, παρά την συνεχή προσπάθεια πολιτικού και ιδεολογικού κατευνασμού και άμβλυνσης αυτού του στίγματος από το σύνολο των αστικών δυνάμεων,

αλλά και με άλλο τρόπο από τη σοσιαλδημοκρατία (ΠΑΣΟΚ) και την κοινοβουλευτική αριστερά.

Οι φετινοί εορτασμοί για την «αποκατάσταση της δημοκρατίας» είναι **για μία ακόμα χρονιά υποκριτικοί και προκλητικοί**. Η μεταπολίτευση μπήκε σε μια δεύτερη φάση με την άνοδο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 1981. Οι κυβερνήσεις του προώθησαν πολιτική αστικού εκσυγχρονισμού με ορισμένες σοσιαλδημοκρατικές αλλαγές. Με την δεύτερη κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ -το 1985- και την εφαρμογή του πρώτου «σταθεροποιητικού προγράμματος», μπήκε το θεμέλιο για μια συνολική αντιστροφή βασικών εργατικών και λαϊκών κατακτήσεων, με τελική κατάληξη τις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα και το πέρασμα στην καθ' αυτό νεοφιλελεύθερη περίοδο με στόχο τη συντριβή του «κοινωνικού συμβολαίου» της μεταπολίτευσης.

Σε όλη αυτή την περίοδο καταγράφηκε η αδυναμία των κομμάτων με κομμουνιστική αναφορά, του ΚΚΕ και του ΚΚΕ Εσωτερικού, να δώσουν αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική και τελικά επαναστατική διέξοδο στον πόθο για αλλαγή, πραγματοποιώντας σε τελική ανάλυση υπόκλιση στον αστικό κοινοβουλευτισμό. Πάνω στη φάση της κατάρρευσης της χούντας πρότειναν «κυβέρνηση όλων των δυνάμεων που αντιτάχθηκαν στην χούντα», το δε ΚΚΕ εσωτερικού στήριζε την κυβέρνηση Καραμανλή στο πλαίσιο της ΕΑΔΕ (Εθνικής Αντιδικτατορικής Δημοκρατικής Ενότητας). Εν συνεχεία πρότειναν μια «κυβέρνηση των δημοκρατικών δυνάμεων» ανίκανες να αντιπαρατεθούν προγραμματικά και κινηματικά με το ανερχόμενο ΠΑΣΟΚ, αλλά στηρίζοντας την «αλλαγή» του στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Τελικά στο όνομα της (καθυστερημένης) αντιμετώπισης του ΠΑΣΟΚ έγιναν ουρά στη ΝΔ και το ανερχόμενο νεοφιλελεύθερο ρεύμα που κατέληξε στη **ντροπιαστική συμμετοχή στις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα**.

Στα 50 χρόνια που πέρασαν, το πολιτικό σύστημα και η άρχουσα τάξη συστηματικά προσπαθούν να ακυρώσουν κάθε δημοκρατική και κοινωνική κατάκτηση, αλλά και τη δυνατότητα του λαού να οργανώνεται και να αγωνίζεται. Οι νόμοι Κατρούγκαλου, Χατζηδάκη, Γεωργιάδη για το ασφαλιστικό και τα εργασιακά, ο νόμος για τα ιδιωτικά ΑΕΙ, οι ιδιωτικοποιήσεις είναι ορισμένα εμβληματικά βήματα προς τα πίσω ή, ακριβέστερα, προς ένα δυστοπικό μέλλον. Η συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ εγγυούνται αυτή την εξέλιξη μέσα από τους μηχανισμούς του χρέους και της δημοσιονομικής πειθαρχίας, των εξοπλισμών και της πρόσδεσης στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Σήμερα, σε μια εποχή κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, στην Ελλάδα και την Ευρώπη, **οι**

σύγχρονοι λαϊκοί αγώνες είναι το μόνο εχέγγυο για την κατάκτηση μιας πραγματικής δημοκρατίας και ελευθερίας, μιας εργατικής πραγματικής μεταπολίτευσης.

Τιμούμε τους αγώνες του λαού μας για την πτώση της Χούντας!

Απέναντι στους υποστηρικτές του σύγχρονου κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού (με μανδύα δημοκρατίας ή όχι), απέναντι στη σύγχρονη ακροδεξιά, (κυβερνώσα και μη), απέναντι στους νοσταλγούς των δικτατοριών, αλλά και σε όσους υφαίνουν τα σύγχρονα ψηφιακά δεσμά, υψώνουμε τις σημαίες της σύγχρονης κοινωνικής απελευθέρωσης, η οποία για να είναι ολοκληρωμένη και αληθινή, πρέπει να είναι επαναστατική και κομμουνιστική.

Με ένα σύγχρονο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και μια κομμουνιστική οργάνωση αντάξια των προκλήσεων της εποχής, πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά ανεξάρτητη από όλους τους πόλους του αστικού πολιτικού συστήματος, πρωτοπόρα **στην πάλη για ψωμί-παιδεία-υγεία-ειρήνη-ελευθερία στον 21ο αιώνα!**

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Ιούλιος 2024